

סא:

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

ד א מ"י פניה מה' משה ה' ב ספג פסן סג טושי"ט ח"מ ט"י ר"ח ספ"ג כ:
ה ב ג ד מ"י ט"ס פניה הלכה ה ספג טושי"ט ח"מ ט"י ר"ח ספ"ג כ:
ו ה ו מ"י ט"ס ומה ט"ס טושי"ט ח"מ ט"י ר"ח ספ"ג כ:
ז מ"י ט"ס פניה ה' י' ר"ח ט"ס פניה ח"מ ט"י ר"ח ספ"ג כ:
ח ט מ"י ט"ס פניה ה' י' ר"ח ט"ס פניה ח"מ ט"י ר"ח ספ"ג כ:
ט י כ ל מ"י ט"ס פניה ה' י' ר"ח ט"ס פניה ח"מ ט"י ר"ח ספ"ג כ:

רבינו גרשום

דמצי לו מצרי אבראי. סבאך לו מצר עלוני רוח דרובי וכן לכל מצר ופני ורצוץ חרוז לו לפנים ספג טושי"ט ח"מ ט"י ר"ח ספ"ג כ:
מצי לו מצר ופני ורצוץ חרוז לו לפנים ספג טושי"ט ח"מ ט"י ר"ח ספ"ג כ:
הואל רוח לחוד מצר לו רוקט חרוז עם הבית דמכר לו חרוז ופני קמ"ל דלא סבר: כ"כ נחמן וכו' כבירה גוילה. פלוטין: א"כ שפגז לו פניה החיצונית שחן מן פניהם לא מצי למישען ליה עם אוחן המצרים ודמצי ליה סבאך לו חבל א"כ לא סבר לו חבל בית א' כלבו כבירה חוה ספגז לו כן כמחן מצרים הרחיב לו שלא היה יודע היאך למר ספגי שיש למוכר המוכר סב"ב ליה שפגז. ואיכא נמי איניש דמרו לבירה כולה נמי בית. מהו קמ"ל מרובה ליה למכבא: אי איתא דמלה מכר ליה חר"ל למכבא כל שירותי כוליה אל"ן קמ"ל בין המצרים כולם ולא כתב ליה ש"מ ש"מ ש"מ ש"מ ואל סבר לו שלא בית כלבו ומצרים הרחיב לו: מצרים החיצונית שפגז לכל בקעה לא סבר אלא שיה אחת כלבו: דכריכא לאשמועינן. בין נבי שדה בקעה בין נבי בית כבירה גוילה: ואי אשמועינן בית. היא משה שירי שירי ואל סבר לו כי אם הבית לחוד ופלוטין שפגז חרוז ולא ידעי האי שפגז הואא שפגז אכל נבי שדה ובקעה איכא דלא שירי כלום משה דמלה חרא תשמישתא הוא לנדיעה: אפ"ה. הואל ומצי לו פניה החיצונית דמלה בין הואל ראיכא רוקט דלא מרובה ליה למכבא לא שירי כולם מצרים הל"ל לעצמי כלום ולא כתב ש"מ שירי: ואי אשמועינן שדה. היא משה שירי ולא היה למוכר למישען

לא צריכא אע"ג דמצר ליה מצרי אבראי. אמרינן נמי מצרים הרחיבו לו * ממשה ימיה או שמא דוקא נחמד דתשמיש אחרתא הוא כדאמר הכא אבל יעק קנה: **אלא** דקרו ליה לבירה נמי בית. כשמוכרין בית קמס כל הבירה משמע * וכשוזין * להשכיר בית אחד בלא בירה לריכין לפרש ולומר בית אחד בלא בירה אני אומר א"כ אפי' לא מצר מצרים החיצונית כולה זכין ליה ומתוך לשון הקונטרס משמע נמי שרואה לפרש כן ולפי' זה הא דכתיב בכל הקפדים לבירה נמי בית היינו כמו שקורין לבירה נמי בית קורין נמי לבירה בית וקשה לריי דא"כ ה"ל לשוני לא צריכא דקרו נמי לבית בית וקרו כולי עלמא לבית בית ולבירה בית ואמאי אשטרין למימר דאיכא דקרו לבירה בירה פי' ולא בית ואיכא נמי דקרו לבירה בית ונראה לריי דה"פ ואלא דקרו לבירה נמי בית כמו שקורין לבית בית כוליה זכין ליה כיון דמלך לו מצרים החיצונית וכתבאמרי ר' יהודה כולי עלמא קרו לבירה בית אלא איכא דקרו לבירה בירה הכי משני דלאו כולי עלמא קרו לבירה בית: **שמוע** מינה שירי שירי. וא"ת וימלא הדמים מודיעים שירי ואלא בית א' סבר לו חבל בית א' כלבו כבירה חוה ספגז לו כן כמחן מצרים הרחיב לו שלא היה יודע היאך למר ספגי שיש למוכר המוכר סב"ב ליה שפגז. ואיכא נמי איניש דמרו לבירה כולה נמי בית. מהו קמ"ל מרובה ליה למכבא: אי איתא דמלה מכר ליה חר"ל למכבא כל שירותי כוליה אל"ן קמ"ל בין המצרים כולם ולא כתב ליה ש"מ ש"מ ש"מ ש"מ ואל סבר לו שלא בית כלבו ומצרים הרחיב לו: מצרים החיצונית שפגז לכל בקעה לא סבר אלא שיה אחת כלבו: דכריכא לאשמועינן. בין נבי שדה בקעה בין נבי בית כבירה גוילה: ואי אשמועינן בית. היא משה שירי שירי ואל סבר לו כי אם הבית לחוד ופלוטין שפגז חרוז ולא ידעי האי שפגז הואא שפגז אכל נבי שדה ובקעה איכא דלא שירי כלום משה דמלה חרא תשמישתא הוא לנדיעה: אפ"ה. הואל ומצי לו פניה החיצונית דמלה בין הואל ראיכא רוקט דלא מרובה ליה למכבא לא שירי כולם מצרים הל"ל לעצמי כלום ולא כתב ש"מ שירי: ואי אשמועינן שדה. היא משה שירי ולא היה למוכר למישען

לא צריכא אע"ג דמצר ליה מצרי אבראי. אמרינן נמי מצרים הרחיבו לו * ממשה ימיה או שמא דוקא נחמד דתשמיש אחרתא הוא כדאמר הכא אבל יעק קנה: **אלא** דקרו ליה לבירה נמי בית. כשמוכרין בית קמס כל הבירה משמע * וכשוזין * להשכיר בית אחד בלא בירה לריכין לפרש ולומר בית אחד בלא בירה אני אומר א"כ אפי' לא מצר מצרים החיצונית כולה זכין ליה ומתוך לשון הקונטרס משמע נמי שרואה לפרש כן ולפי' זה הא דכתיב בכל הקפדים לבירה נמי בית היינו כמו שקורין לבירה נמי בית קורין נמי לבירה בית וקשה לריי דא"כ ה"ל לשוני לא צריכא דקרו נמי לבית בית וקרו כולי עלמא לבית בית ולבירה בית ואמאי אשטרין למימר דאיכא דקרו לבירה בירה פי' ולא בית ואיכא נמי דקרו לבירה בית ונראה לריי דה"פ ואלא דקרו לבירה נמי בית כמו שקורין לבית בית כוליה זכין ליה כיון דמלך לו מצרים החיצונית וכתבאמרי ר' יהודה כולי עלמא קרו לבירה בית אלא איכא דקרו לבירה בירה הכי משני דלאו כולי עלמא קרו לבירה בית: **שמוע** מינה שירי שירי. וא"ת וימלא הדמים מודיעים שירי ואלא בית א' סבר לו חבל בית א' כלבו כבירה חוה ספגז לו כן כמחן מצרים הרחיב לו שלא היה יודע היאך למר ספגי שיש למוכר המוכר סב"ב ליה שפגז. ואיכא נמי איניש דמרו לבירה כולה נמי בית. מהו קמ"ל מרובה ליה למכבא: אי איתא דמלה מכר ליה חר"ל למכבא כל שירותי כוליה אל"ן קמ"ל בין המצרים כולם ולא כתב ליה ש"מ ש"מ ש"מ ש"מ ואל סבר לו שלא בית כלבו ומצרים הרחיב לו: מצרים החיצונית שפגז לכל בקעה לא סבר אלא שיה אחת כלבו: דכריכא לאשמועינן. בין נבי שדה בקעה בין נבי בית כבירה גוילה: ואי אשמועינן בית. היא משה שירי שירי ואל סבר לו כי אם הבית לחוד ופלוטין שפגז חרוז ולא ידעי האי שפגז הואא שפגז אכל נבי שדה ובקעה איכא דלא שירי כלום משה דמלה חרא תשמישתא הוא לנדיעה: אפ"ה. הואל ומצי לו פניה החיצונית דמלה בין הואל ראיכא רוקט דלא מרובה ליה למכבא לא שירי כולם מצרים הל"ל לעצמי כלום ולא כתב ש"מ שירי: ואי אשמועינן שדה. היא משה שירי ולא היה למוכר למישען

גליון הש"ס

רוב"י ר"ה לא כ"י בסבנה ירתי. ויפניו זה נראה דף ט ע"ב ופי' נחמ"ס ט"ס דף ט"ו ע"ב ד"ה ור"י: שם ר"ה אלא כ"י ובסודים הלכה. להוכיח פ"ל משניות שנות עיקר חלק ג' פ"י קמ"י:

מוסף רש"י

דתיא. מלה ור"י וכו'. רבינו גרשום (המשך) ליה דלא ידע הריכ פני מצר ליה שדה אחת בודת שדותי ריש לו שות המוכר כל כבידותו ופסיה למכר לו מצרים החיצונית דלא אפשר ליה בלא דלא מוכר מלחא. אכל בית איכא דלא שירי לעצמו כלום היכא דמצר ליה מצרים החיצונית משום דאם איתא דשירי מצר למימצי ליה הכי בית זה שניא מוכר לך מצר מוחזי בית שמסור לחוד ומצי דרובי נתיי ומצי מצרי או מפרט או בית העצום או בית הבקר הואל דלא דמיין שפגזייהו אחרדי מצר פניו והואל ולא מצר ליה מרובה זכין ליה קמ"ל מרובה ליה למכבא לא שירותי בין המצרים הללו לפני כלום ולא כתב ליה (קמ"ל) שירי שירי: ארעתא דבי שירי. דקמ"ל שיקב מן חייא: אפר רב אשי. ארעתא חרא שמע דקאמר ליה ולא ארעתא דשמינת חרתי: ואי איל מבינא לך כל ארעתא אית לך. וכן היה הכל שחן בני ריזתא. ואלא כמבוסתי. גינת ירק: ואי איל דרזא. מבינא לך למשמע כל תחלות שיש לו כמבוסא לך א"כ בוסתני ופרדסי ותחלות נתינו: בר מבתי ועברי. ונכסין נתינו ועבדא כמקדמי דמי:

למכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא. למימצי ליה שדה אחת בודת שדותי ריש לו שות המוכר כל כבידותו ופסיה למכר לו מצרים החיצונית דלא אפשר ליה בלא דלא מוכר מלחא. אכל בית איכא דלא שירי לעצמו כלום היכא דמצר ליה מצרים החיצונית משום דאם איתא דשירי מצר למימצי ליה הכי בית זה שניא מוכר לך מצר מוחזי בית שמסור לחוד ומצי דרובי נתיי ומצי מצרי או מפרט או בית העצום או בית הבקר הואל דלא דמיין שפגזייהו אחרדי מצר פניו והואל ולא מצר ליה מרובה זכין ליה קמ"ל מרובה ליה למכבא לא שירותי בין המצרים הללו לפני כלום ולא כתב ליה (קמ"ל) שירי שירי: ארעתא דבי שירי. דקמ"ל שיקב מן חייא: אפר רב אשי. ארעתא חרא שמע דקאמר ליה ולא ארעתא דשמינת חרתי: ואי איל מבינא לך כל ארעתא אית לך. וכן היה הכל שחן בני ריזתא. ואלא כמבוסתי. גינת ירק: ואי איל דרזא. מבינא לך למשמע כל תחלות שיש לו כמבוסא לך א"כ בוסתני ופרדסי ותחלות נתינו: בר מבתי ועברי. ונכסין נתינו ועבדא כמקדמי דמי:

למכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא. למימצי ליה שדה אחת בודת שדותי ריש לו שות המוכר כל כבידותו ופסיה למכר לו מצרים החיצונית דלא אפשר ליה בלא דלא מוכר מלחא. אכל בית איכא דלא שירי לעצמו כלום היכא דמצר ליה מצרים החיצונית משום דאם איתא דשירי מצר למימצי ליה הכי בית זה שניא מוכר לך מצר מוחזי בית שמסור לחוד ומצי דרובי נתיי ומצי מצרי או מפרט או בית העצום או בית הבקר הואל דלא דמיין שפגזייהו אחרדי מצר פניו והואל ולא מצר ליה מרובה זכין ליה קמ"ל מרובה ליה למכבא לא שירותי בין המצרים הללו לפני כלום ולא כתב ליה (קמ"ל) שירי שירי: ארעתא דבי שירי. דקמ"ל שיקב מן חייא: אפר רב אשי. ארעתא חרא שמע דקאמר ליה ולא ארעתא דשמינת חרתי: ואי איל מבינא לך כל ארעתא אית לך. וכן היה הכל שחן בני ריזתא. ואלא כמבוסתי. גינת ירק: ואי איל דרזא. מבינא לך למשמע כל תחלות שיש לו כמבוסא לך א"כ בוסתני ופרדסי ותחלות נתינו: בר מבתי ועברי. ונכסין נתינו ועבדא כמקדמי דמי: